

دوتا ۳۰۳	بررسی کتاب مقدس / ۵۷
	رومیان ۵: ۱-۱۱
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس ، دو معلم ، کار بررسی را از رومیان ۵: ۱-۱۱ انجام خواهند داد. رومیان فصلهای ۱: ۱ تا ۳: ۲۰ ثابت نمود غیریهودیان و یهودیان ، هر دو به عدالتی که از جانب خدا می آید نیاز دارند و نتیجه گیری کرد که هیچیک از غیریهودیان یا یهودیان در نظر خدا عادل نیستند؛ و اینکه همه در برابر خدا محکومند؛ و اینکه نگاه داشتن احکام شریعت نمی تواند عدالت را بدست آورد. رومیان فصلهای ۳: ۲۱ تا ۴: ۲۵ طریق رسیدن به عدالت خدا را آشکار کرد: در رومیان فصل ۳ ، مرگ و قربانی مسیح زمینه و اساس عدالت خدا است. و در رومیان فصل ۴ ، نمونه ابراهیم نشان می دهد که ایمان وسیله ای است برای دریافت عدالت خدا. رومیان فصلهای ۵ تا ۸ مؤثر بودن و پرثمر بودن عدالت خدا را نشان می دهد: رومیان ۵: ۱-۱۱ برکات عدالت خدا را نشان می دهد که عبارتند از تجربه آرامش و فیض در مسیحیان که منجر به زندگی پر از امید و محبت می گردد.

(S) قدم اول. بخوانید

با هم رومیان ۵: ۱-۱۱ را بخوانیم. اگر دو نفر یا بیشتر هستید ، هر یک به نوبت یک آیه را بخوانید تا تمام متن خوانده شود. به خاطر کمبود وقت ، لطفاً بعداً رومیان ۵: ۱-۱۱ را خودتان بخوانید.

(T) قدم دوم. کشف کنید

برخی حقایق مهم را از رومیان ۵: ۱-۱۱ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" یا "کدام حقیقت در این بخش فکر یا دل شما را لمس می کند؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. پس از چند دقیقه ، به نوبت ، کشفیات خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

(S) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۵: ۱-۲ "درباره دو پیامد عادل شمردگی بوسیله ایمان است".

"اولین پیامد عادل شمردگی بوسیله ایمان در آیات ۱-۲ یافت می شود. در اینجا در خصوص مصالحه با خدا به ما اطمینان خاطر داده شده است". بر اساس آیه ۱ ، ما رابطه و وضعیتی جدید با خدا پیدا می کنیم ، که با اصطلاح "مصالحه با خدا" بیان شده است. بر اساس مرگ و قربانی مسیح بود که "خدا با ما مصالحه کرد". و با دریافت عدالت پرفیض او از طریق ایمان است که "ما با خدا مصالحه می کنیم". بنابراین نتیجه مصالحه خدا با ما ، مصالحه ما با خدا است. ما تجربه مصالحه با خدا را با حصول اطمینان در مورد سه چیز دریافت می کنیم: "گناهان گذشته ما" آمرزیده شده اند؛ "بدکارهای فعلی ما" به نفع ما کنار گذاشته می شوند؛ و "همه اتفاقاتی که بخوانند در آینده" واقع شوند ، قادر خواهند بود تا ما را از محبت خدا جدا سازند.

بر اساس آیه ۲ ما تنها بخاطر مسیح است که بطور جنبش ناپذیر و دائمی در این رابطه یا وضعیت عادل شمردگی ناشی از فیض بسر می بریم. اما این وضعیت در ضمن به این پیامد نیز اشاره دارد که اینک ما با اطمینان و بصورت دائم به حضور خدا دسترسی داریم.

"دومین پیامد عادل شمردگی بوسیله ایمان در آیه ۲ یافت می شود. ما در امید جلال خدا شادی می کنیم". "امید" حصول اطمینان از این امر است که انتظاراتی که وعده اش به ما داده شده ، به واقعیت در زمان حال تبدیل می یابند. آن چیزی که انتظار داریم به واقعیت تبدیل شود ، بطور خلاصه با اصطلاح "جلال" خدا عنوان شده. این جلال حداقل شامل سه چیز است: ما در آینده دارای بدنی قیام کرده خواهیم شد؛ ما بطور کامل به شباهت صورت پر جلال مسیح در خواهیم آمد؛ و ما در عالمی خواهیم زیست که بصورت پر جلال رستگار شده است. از آنجا که بوسیله ایمان عادل گشته ایم ، بنابراین این اطمینان را نیز داریم که در آینده پر جلال خدا سهیم خواهیم بود. گرچه در زندگی فعلی روزانه از این موهبت محروم هستیم ، اما این اطمینان به معنی این نیست که ما گستاخانه چیزی را بدهی بپنداریم ، بلکه امتیاز ما است. بنابراین می توانیم شادی کنیم.

(T) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۵: ۳-۱۱ ، درباره "دو پیامد دیگر عادل شمردگی بوسیله ایمان است".

"سومین پیامد عادل شمردگی بوسیله ایمان در آیات ۳-۵ یافت می شوند. در اینجا از محبت خدا اطمینان حاصل می کنیم". ما گرچه در زندگی دچار فشارها ، سختیها و جفاها می شویم ، اما این رنجها بطور مستقیم با شکل گیری شخصیت مسیحی ما و برقرار بودن امید ارتباط پیدا می کنند. بر اساس یعقوب ۲: ۲-۴ ، عبرانیان ۱۲: ۵-۱۱ و اول پطرس ۴: ۱۲-۱۶ ، رنجهای ما منجر به بلوغ مسیحی ، تقدس ، پرثمر بودن خواهد شد و اطمینان می یابیم که فرزندان خدا هستیم و در جلال مسیح شریک خواهیم شد.

مسئولیت ما این است که در سختیها استقامت بکنیم ، زیرا "خدا را دوست داریم". این واقعیت که ما می توانیم استقامت نشان بدهیم و عملاً این کار را بکنیم به این خاطر است که "خدا ما را دوست دارد". خدا از طریق روح القدس ، بطور فراوان و کامل محبت خود را در دلهای ما می ریزد. او ما را با اطمینان از حضور و لطف خود پر می سازد ، و از درون ما را نسبت به محبت خویش مطمئن می سازد. محبت مطلق و پرفیض خدا نسبت به ما ، امیدی فزاینده به ما می بخشد که بالاخره روزی در جلال خدا شریک خواهیم شد. این باعث می شود که امید ما به خدا درست مانند محبت خدا نسبت به ما ، بازگشت ناپذیر باشد.

"چهارمین پیامد عادل‌شمردگی بوسیله ایمان در آیات ۶-۱۱ آمده است. ما از رستگاری نهایی و کامل خود مطمئن می‌شویم". درحالی‌که مردم روی زمین ممکن است انتظار داشته باشند تا کسی پیدا شود که "بخاطر انسانهای درستکار و نیک جان خود را فدا کند" (۷) ، مسیح کاری غیرمنتظره انجام داد: "او بخاطر مردم بدکار و شریر جان داد. " محبت خدا او را وادار ساخت تا مسیح را بعنوان قربانی کفاره گناهان ما ، ببخشد" (۸). رحمت و محبت خدا تنها بواسطه مرگ مسیح می‌توانست با عدالت و تقدس او کنار بیاید. اگر "توسط مرگ مسیح" عادل گشته‌ایم و بدین ترتیب با خدا آشتی کرده‌ایم ، آنگاه بطور یقین "توسط قیام مسیح از میان مردگان" از غضب خدا در داوری نهایی خواهیم رست (۹-۱۰). اگر خدا آن نعمت کمتر ، یعنی "عادل‌شمردگی و مصالحه با خود" را بخشیده است ، بنابراین او بطور یقین آن نعمت عالیتر ، یعنی "تقدس و جلال یافتن" کامل را نیز دریغ نخواهد داشت. به همین دلیل است که ما در رستگاری که اینک بر زمین آغاز شده و در آسمان کامل خواهد شد ، شادی می‌کنیم (۱۱).

(S) قدم سوم. سؤال کنید

بیاید تمام حقایق موجود در رومیان ۵: ۱-۱۱ را درک کنیم و سوالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم ، مطرح سازیم. "چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بکنید؟" فکر کنید و سؤال خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. سپس راجع به سوالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیاید. اولین سؤال. (۵: ۱-۲) "انسانها چگونه با خدا آشتی می‌کنند؟"

(T) انسانی که به اعمال نیک خود تکیه می‌کند تا با نگاه داشتن احکام شریعت عادل گردد ، هیچگاه نمی‌تواند با خدا صلح کند یا به آرامش فکر برسد. تمام اعمال نیک او نیز قادر نیستند غضب خدا را نسبت به گناهانش از میان بردارند یا اضطراب او را از فرا رسیدن مجازات خدا آرام کنند. صلح و آشتی با خدا تنها از طریق عادل‌شمردگی بوسیله ایمان حاصل می‌آید ، یعنی زمانی که اساس این عادل‌شمردگی بر قربانی کفاره‌کننده مسیح بنا شده باشد. "این ما نیستیم که با نگاه داشتن احکام شریعت با خدا صلح می‌کنیم ، بلکه این خدا است که از طریق فدیة قربانی مسیح با ما صلح می‌کند". تنها پس از آنکه خدا با ما صلح کرد ما نیز می‌توانیم با خدا مصالحه کنیم. تنها پس از آنکه خدا رابطه‌اش را با ما دگرگون کرد ، آنگاه ما نیز می‌توانیم رابطه‌مان را با خدا دگرگون کنیم. صلح ما با خدا ، با صلح او با ما آغاز می‌شود.

دومین سؤال. (۵: ۳-۵) "مسیحیان به چه علت می‌توانند در رنجهای خود شادی کنند؟"

(S) رومیان ۵: ۳ ، می‌فرماید: "وقتی با مشکلات زندگی و سختیهای روزگار نیز روبرو می‌شویم ، باز خوشحال هستیم". مشکلات و سختیهای ما عبارتند از "سختیهای عادی" انسانها در این دنیای سقوط کرده و از هم گسیخته. مسیحیان نیز در این سختیهای عادی سهیم هستند ، سختیهایی از قبیل بیماری ، ضعف ، معلولیت ، مشکلات ، شکستها ، ناکامیها و مصیبتیهای همچون بیماریهای واگیردار ، زلزله‌ها ، سیلها ، خشکسالیها و قحطیها. مسیحیان همچنین از "سختیهای خاص" رنج می‌برند که حاصل جفایی است که در این دنیا می‌کشند. اما آیا تمام این رنجها باعث غم مسیحیان نمی‌گردد؟ پولس چگونه می‌تواند بگوید که مسیحیان در سختیهای خوشحال هستند؟ پاسخ این است "هر آن چیزی که در دنیا اتفاق می‌افتد برای آن است که به پیشبرد هدف خدا کمک کند. حتی سختیهای انسانی نیز به پیشبرد هدف خدا کمک می‌کنند. اما تا قبل از آنکه مسیحی بشویم ، رنج و سختی را تنها به مثابه ابراز نارضایتی خدا از خود قلمداد می‌کردیم. با این حال ، "هنگامی که نوع رابطه ما با خدا دچار دگرگونی گردد ، آنگاه روابط ما نسبت به همه انسانها ، امور و اتفاقات نیز دستخوش دگرگونی می‌شود". پس از آنکه مسیحی شدیم ، آنگاه قادر به درک خواهیم بود که حتی رنج و سختیها نشانه‌های محبت خدا نسبت به ما هستند. مسیحیان این را افتخاری برای خود می‌دانند تا در راه مسیح سختی بکشند ، زیرا بر اساس متی ۴: ۱۲ ، مسیح رنجهایی را که مسیحیان را گرفتار می‌سازد ، رنجهایی محسوب می‌کند که بر خود وی نازل شده‌اند. بنابراین مسیحیان می‌توانند "بخاطر سختیهای خود" خوشحال باشند.

همچنین مسیحیان در "حین" سختیها نیز خوشحال هستند. رنج آنها تبدیل به فرصتی می‌شود که خدا قدرت مراقبت و رهایی خود را نشان بدهد. مشکلات آنها راه را برای امکانات خدا فراهم می‌آورد. بر اساس دوم قرنتیان ۱۲: ۹ ، ضعف خود مسیحیان ، می‌تواند به جلال دادن قدرت خدا بیانجامد. دقیقاً همان موقعی که مسیحیان به ضعف خود و قدرت خدا ، و میل او برای کمک به ایشان پی می‌برند ، آن زمان است که از آسمان کمک خواهند طلبید. از آنجا که کمک خدا کفایت می‌کند ، ایمان مسیحیان نیز تقویت می‌شود. در نتیجه ، مسیحیان می‌خواهند استقامت داشته باشند ، و توان این کار را دارند و استقامت خواهند ورزید. مسیحیان آگاه هستند که سختیها ، طریقی است در دست خدا تا به شخصیت آنها شکل ببخشد ، و آنها را در این دنیا مفید بگرداند و آنان را برای دنیای تازه‌ای که قرار است بیاید ، آماده کنند. بنابراین "رنج و سختی" هیچگاه نباید باعث تعجب یا سردرگمی مسیحیان باشد ، زیرا رنج بردن کاملاً با فرزند خدا بودن در هماهنگی است. غمگین بودن در حین رنج و سختی با مسیحیت تناقضی ندارد اما مسیحیان می‌توانند و می‌باید در سختیهای خود شاد باشند.

سومین سؤال. (۵: ۶-۸) "خدا به چه طریق محبت خود را نسبت به ما نشان می‌دهد؟"

(T) رومیان ۵: ۶-۱۰ می‌فرماید خدا محبت خود را در حالی‌که همچنان گناهکار بودیم به ما نشان داد ، یعنی از طریق مرگ مسیح بخاطر ما.

اول. "ذات خدا محبت است و لزومی ندارد محبت خود را از طریق انجام عملی خاص ثابت کند". این نگرش صحیح نیست که خدایی که خود را در دوره عهدعتیق آشکار کرد، خدای جنگ و انتقام بوده، در حالیکه خدایی که خود را در دوره عهدجدید آشکار کرد، خدای محبت است. عهدعتیق و عهدجدید هر دو بروشنی تعلیم می‌دهند که خدا، خدایی است قدوس که از گناه نفرت دارد، و نیز خدایی است پرمحبت که بدنبال یافتن و نجات گناهکاران است. برای نمونه، ارمیا ۳۱: ۳ می‌فرماید: "شما را همیشه دوست داشته‌ام؛ با مهر و محبت عمیقی شما را بسوی خود کشیده‌ام".

یوحنا. "خدا محبت خود را نسبت به ما از طریق مرگ مسیح روی صلیب نشان می‌دهد". مرگ مسیح روی صلیب محبت خدا را اثبات نمی‌کند، بلکه محبت ابدی خدا را نشان می‌دهد که خدا را وادار ساخت تا مسیح را بفرستد تا بخاطر ما جان دهد. مرگ عیسی مسیح تنها طریق با کفایتی بود که خدا می‌توانست محبت خود را نشان بدهد. عده‌ای تصور می‌کنند که خدا تنها خدای محبت است زیرا بسادگی گناهان انسانها را می‌آمرزد. اما خدای پرمحبت اگر گناه و شرارت را مجازات نکند، خدایی خواهد بود غیر عادل و غیر مقدس. خدای کتابمقدس فقط خدایی پر از رحمت و محبت نیست، بلکه خدای عادل و قدوس نیز هست. بنابراین، "خدا برای سازش دادن عدالت و قدوسیت خود با رحمت و محبت خویش، تمام گناهان ما را مجازات کرد" به این ترتیب که گناهان ما را بر دوش مسیح بر صلیب قرار داد. مسیح به جای ما مُرد. مسیح با مرگ خود، کفاره گناهان ما را داد. "کفاره" به این معنا است که او عدالت و غضب مقدس خدا را بخاطر گناهان ما فرو نشاند.

سوم. "خدا با بکار بستن عمل مسیح در زندگی انسانهای نالایق، بطور دائم محبت خود را نسبت به ما انسانها نشان می‌دهد". پولس می‌فرماید که در کتابمقدس، مرگ عیسی مسیح عالیترین طریق ممکن یا قابل فهم برای نشان دادن محبت خدا "نسبت به انسانهای نالایق است". آیه ۶ می‌فرماید، در حالیکه ما همچنان ضعیف بودیم، مسیح بخاطر خداشناسان جان داد. ضعف ما به معنای فقدان نیرو در ما برای انجام اعمالی است که از لحاظ روحانی و اخلاقی نیک محسوب می‌شوند. ما ذاتاً قادر به نگاه داشتن احکام خدا نیستیم و نمی‌توانیم اراده خدا را انجام دهیم و نمی‌توانیم آن کارهایی را که در نظر خدا اعمال نیکو محسوب می‌شوند، انجام دهیم. ضعف ما بر اثر گناهان ما است و متشکل است از نومیدی و ناتوانی کامل ما برای آنکه بتوانیم خود را از آثار انسانی که در گناه سقوط کرده است رهایی ببخشیم. ضعف ما این است که قادر نیستیم خود را از محکومیت خدا، فساد روحانی و اخلاقی خود و از رنج و مرگ، رها سازیم. هر چند قادر به درک این مطلب هستیم که خدا انسانهای نیک، عادل، پاک و خداشناس را دوست می‌دارد، اما اینکه خدای قدوس بتواند افراد ناپاک و خداشناس را دوست داشته باشد و پسر خود، یعنی عیسی مسیح را برای رستگاری آنها بفرستد، این از عجایب است و فوق از درک انسانی.

چنانچه خدا ما را در صورتی دوست داشت که ما نیز او را دوست داشتیم، آنگاه او تنها زمانی و بشرطی ما را محبت می‌کرد که ما نیز او را محبت کنیم. آنگاه نجات ما بر میزان ثبات و وفاداری دلهای خیانتکارمان متکی می‌شد. اما از آنجا که اول خدا ما را محبت کرد و ما را در مقام انسانهایی خداشناس، گناهکار و دشمنان خویش محبت کرد، و از آنجا که مسیح برای ما که در حکم انسانهای خداشناس، گناهکار و دشمنانش بودیم، جان خود را داد، بنابراین نجات ما بر دوست‌داشتنی بودن ما متکی نیست، بلکه بر ثبات محبتی که خدا نسبت به ما دارد (اول یوحنا ۴: ۱۰). آیه ۷ می‌فرماید در میان انسانها هرگز شنیده نشده کسی یافت شود که بخاطر انسانی که "عادل" باشد، یعنی کسی که همواره احکام را نگاه دارد جان خود را بدهد. حداکثر چیزی که طبیعت انسانی قادر به درک آن است این است که کسی جان خود را در راه انسانی "نیک" فدا کند، یعنی برای کسی که محبت و مهربانی خود را قبلاً نسبت به او نشان داده باشد. اما در میان انسانهای روی زمین، کمتر کسی یافت می‌شود که برای انسانی عادل و نیک جان خود را فدا سازد. اما مسیح کاری کاملاً عجیب و غیرمنتظره انجام داد، او بخاطر انسانهای "غیر عادل و شریر" جان خود را فدا کرد. مرگ مسیح محبت خدا را ظاهر می‌ساخت، در حالیکه هیچ نمونه انسانی دیگر در تاریخ یافت نمی‌شد. در رومیان ۵: ۶-۸، پولس از عظمت محبت خدا تجلیل می‌کند.

چهارمین سؤال. (۵: ۹-۱۱) "تفاوت مابین عادل‌شمردگی، مصالحه با خدا و نجات چیست؟"

(S) "عادل‌شمردگی بیانگر دگرگونی وضعیت است". عادل‌شمردگی بدان معنا است که در پرتو احکام خدا، خدا "انسان گناهکار" را کاملاً عادل در نظر می‌آورد. در نتیجه، خدا هم امروز و هم در روز داوری نهایی، به او به‌عنوان انسانی "می‌نگرد" که کاملاً عادل است و با اینگونه نیز "رفتار می‌کند". عادل‌شمردگی شامل آمرزش گناهان می‌شود و نیز مصالحه با خدا و احیای لطف خدا و پذیرفته شدن کامل انسان از سوی خدا. عادل‌شمردگی ضمانت می‌کند که برکاتی همچون تقدیس یافتن و جلال یافتن بطور حتم در پی خواهند آمد. رومیان ۵: ۹ تعلیم می‌دهد که عادل‌شمردگی ما بر اثر "خون مسیح" انجام می‌پذیرد. در کتابمقدس این اصطلاح همواره مترادف با "مرگ او است". کتابمقدس بطور صریح تعلیم می‌دهد که "زمینه، دلیل یا اساس عادل‌شمردگی ما بر اثر اعمال ما، یا ایمان ما، یا اطاعت ما، یا حتی عمل مسیح در ما نیست، بلکه بر اثر عمل مسیح برای ما است (رومیان ۳: ۲۵).

(T) "مصالحه با خدا بیانگر دگرگونی در رابطه است". مصالحه بدان معنا است که طرفینی که قبلاً دشمن بودند اینک با هم صلح می‌کنند. کتابمقدس درباره سه نوع مصالحه سخن می‌گوید:

یک. رومیان ۵: ۹-۱۱ درباره "مصالحه خدا با گناهکاران" گفتگو می‌کند. خدای قدوس بعثت گناهان ما از ما دور شده است. او مانند دشمن ما است که لازم است و می‌باید گناهان ما را مجازات کند. اما بخاطر قربانی کفاره‌کننده مسیح، غضب خدای قدوس خریداری شده است و دشمنی او با ما برداشته شده است. بنابراین، ما دیگر از خدا دور نیستیم. یو. رومیان ۵: ۱ درباره "مصالحه گناهکاران با خدا" گفتگو می‌کند، یعنی صلح و آشتی که با خدا تجربه می‌کنند. بدلیل آنکه آنها به قربانی کفاره مسیح ایمان می‌آورند، خدا نیز آنها را عادل می‌گرداند و آنها با خدا آشتی می‌کنند.

سه. متی ۵: ۲۳-۲۴ درباره "مصالحه دو برادر در کلیسا" صحبت می‌کند. و افسسیان ۲: ۱۶ درباره "مصالحه انسانهای متعلق به اقوام گوناگون با یکدیگر" صحبت می‌کند. از آنجا که خدا نوع رابطه‌اش را با ما دگرگون ساخته است، ما نیز می‌توانیم نوع رابطه خود را نسبت به خدا، برادران و مردم اقوام دیگر دگرگون کنیم و لازم است این کار را انجام دهیم.

(S) "نجات بیانگر تداوم داشتن روند دگرگونی است". نجات با عادل‌شمردگی آغاز می‌گردد که همانا "رهایی از احساس گناه است". نجات در طول زندگی بصورت روند مقدس شدن تداوم می‌یابد، که همانا "رهایی از نیرو و آرایش" گناه است. و نجات در جلال یافتن کامل می‌گردد، که همانا "رهایی از وجود" گناه و همه نتایج آن است. نتایجی از قبیل مرگ بدن جسمانی، مصیبت‌های جسمانی در دنیا، فسادپذیری جهان کنونی و آزارهای نیروهای شریر.

چنانچه نجات از عادل‌شمردگی متمایز گردد، همانگونه که در رومیان ۵: ۹-۱۰ چنین گردیده، آنگاه نجات نشانگر کمال آن عملی قلمداد می‌شود که عادل‌شمردگی سرآغاز آن بود. و شامل رهایی از دنیای شریر و تأثیر شریر شیطان و دیوهای او خواهد بود، و همچنین رهایی از همه نوع رنج و مرگ، و محافظت در مقابل هر چیزی که سبب ویرانی است و به میراث بردن حیات ابدی در آسمان و بر زمین جدید. در اینجا نجات به معنای رهایی از غضب خدا است که در روز داوری نهایی اجرا خواهد شد. زیرا عادل‌شمردگی، کامل و برگشت‌ناپذیر است، و دیگر محکومیتی، انتظار آنانی را که در مسیح عیسی می‌باشند نمی‌کشد (رومیان ۸: ۱)، و نجات کامل آنان در آینده تضمین شده است.

پیوندی تفکیک‌ناپذیر بین مرگ مسیح و قیام او از میان مردگان وجود دارد (رومیان ۴: ۲۵). آنانی که از ثمرات مرگ او بهره بردند باید از ثمرات تمام آن چیزهایی که در برخاستن او از مرگ نیز وجود دارد، بهره‌مند گردند. این واقعیت که مسیح از میان مردگان برخاسته است و بعنوان منجی، کاهن اعظم، نبی و پادشاه جلال‌یافته زیست می‌کند، آن تضمین قطعی است که تمام ایمانداران به مسیح از میان مردگان برخوانند خاست و تا ابد خواهند زیست (رومیان ۸: ۱۱ و یوحنا ۱۴: ۱۹). این واقعیت که ایمانداران به مسیح عادل گردیده‌اند و با خدا مصالحه کرده‌اند و در آینده بطور کامل رستگار خواهند شد، باعث شادی آنان می‌باشد. ما در نجاتی که بر زمین آغاز گردید و در آسمان تکمیل خواهد شد شادی می‌کنیم.

(T) قدمهای چهارم و پنجم. کاربرد و دعا

پس از تبادل نظر با یکدیگر و تهیه فهرستی از "کاربردهای امکان پذیر"، به این فکر کنید که خدا می‌خواهد کدامیک از کاربردهای امکان پذیر را به "کاربردهای شخصی" برای خودتان تبدیل کنید. سپس بیایید به نوبت، در مورد یک حقیقت که خدا از رومیان ۵: ۱-۱۱ به ما آموخته است، دعا کنیم.

(S) تکلیف برای هفته آینده

اول. در یک مشارکت خانگی که در آن بررسی کتاب مقدس انجام می‌شود شرکت کنید. از روش "پنج قدم" بررسی کتاب مقدس استفاده کرده و خود را برای بررسی رومیان فصل ۵ آیات ۱۲ تا ۲۱، آماده کنید.

دوم. کتابهای دستورعمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم....

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.